

Dívka Gloria (Gloria)

Vítězslav Vávra

Zítřa, zítřa je to týden
týden co tu stála,
vážně jako skála,
přísná ve své kráse,
té které díky já jsem,
plul řekou velkých příběhů,
a myslel že je bez břehů.
Zítřa je to týden,
kdy jsem poznal že se mýlím,
a jen sen mě vrací k chvílím,
se jménem Gloria.

Nejsem, nejsem co jsem býval,
z minulého týdne,
když se zpátky dívám,
na ty chvíle vlídné,
jen vzpomínka mi zbývá,
kde je má Gloria.

Gloria, měla tváře víly,
mívala i k ránu
úsměv sněhobílý,
byla jako z porcelánu,
jako kněžka od Aztéků,
je to k pláči je to k vzteku,
kde je má Gloria.

Ahaa, ahaa, dlouho,
téměř celý týden,
teď každé ráno doufám,
že snad už některý den,
můj smutek přece poleví,
a najednou se objeví,
tak nádherná a blízká,
já věřím že ji získám,
Zítřa je to týden,
kdy jsem poznal že se mýlím,
a jen sen mě vrací k chvílím,
se jménem Gloria.

Nejsem, nejsem co jsem býval,
z minulého týdne,
když se zpátky dívám,
na ty chvíle vlídné,
jen vzpomínka mi zbývá, aa
kde je má Gloria.

Gloria, měla tváře víly,
mívala i k ránu
úsměv sněhobílý,
byla jako z porcelánu,
jako kněžka od Aztéků,
je to k pláči je to k vzteku,
kde je má Gloria.